

BLAISE CENDRARS

AUKSAS

Iš prancūzų kalbos verčia
JUOZAS TYSLIAVA
TRYLIKTOJI DALIS
(Tęsinys)

„...Taj pionierius, kupinas vyriškumo, stumiamas keisto nujautimo, pasitraukia nuo puikių savo jaunystės atsiminimų, atsiplėšia nuo savo šeimos apžavų židinio, meta savo šeimos gyvenimą, palieka savo tėvynę, kad galėtų ateiti nežinomais keliais ir atsiduoti nuotykių ir pavojų kraštui. Jis pereina per išdegintus ugninės saulės tyrus, po ugnine saule, jis perlipa kalnus, lygumas. Nebijodamas bado, drugio, troškulio, neišsigąsdamas kraujo ištroškusių laukinių, kurie lenda ir persekioja jį, vis dėlto jis pereina su įdėbomis akimis į tą dangaus vietą, kur saulė nardina savo spindulius į vakarų jurą. Šis taškas jį traukia, kaip Alpių kelevį jo paties puikioje tėvynėje, kelevį, kuris nenukreipia savo akių nuo viršunės, užklotos amžiniais sniegais, kelevius, kuris pereina bedugnes ir ledynus, ir kuris tik mano apie didingą panoramą ir apie gryną ir gaivinamą orą, kuris randamas šioje viršunėje.

„Ir kaip kadaise Mozė ant Pizgos viršukalnės, taip ir jis stovi ant snieguotos Sieros viršunės, jo žvilgsnis aiškėja ir jo siela džiaugiasi: jo žvilgsnis pagaliau randa Pažadėtąją Žemę. Bet jis laimingesnis, negu Rojaus įstatimdavys, jis gali eiti gilyn į kraštą ir jis eina gilyn apsiginklavęs nauju vyriškumu ir šviežiomis jėgomis, kurios jam padeda atsilaikyti vienuoje ir netekliuje ir leidžia jam aukoti Dievui šį naują kraštą, kurį jis rado, Dievui, Laisvei ir jo brangiajai tėvynei Helvecijai.

„Pereitų amžių dingusiųjų tautų istorijoje yra didžiųjų žmonių vardų, kurių niekadoms negalima užmiršti. Epaminondas, geradaris, dorybė ir tėvynės meilė apviečia garbe Tebeso atvadavimo istorija. Vyriškas Hanibalas, kuris nusivedė nugalėti savo drąsąją kariuomenę per Alpes ir trypė klasišką Italijos žemę, pergyvens Kartagenos istoriją. Kai kalbama apie Atėnus, tai kalbama ir apie dieviškus jų sunus, o Romos vardas rašomas su didžiųjų žmonių garbe. Tokiu būdu, ateinančiais laikais, kai istoriko plunksna panorės nupiešti mūsų brangios Tėvynės kilmę ir įsikurimą, kuri tada bus viena didžiųjų galingiausių pasaulio kraštų, kai ši plunksna panorės aprašyti neturtą ir vargą, kurio netruko pradžioje ir papasakoti apie kovą dėl Vakarų laisvės, tai vienas vardas spindės viršum visų kitų: tai bus nemirtingo SUTERIO vardas!”

53

Kalbos eina viena paskui kitą. Bet generolo Suterio lyg nebutų: jis paskendęs savo svajonėse.

Apodismentų trenksmas virpina didžiulės salės skliautus. Dešimts tukstančių balsų šukauja jo vardą. Suteris neklauso.

Jis nerviškai žaidžia žiedu, kurį jis muvi ant piršto, suka jį, keičia, mauja ant kito piršto ir pusbalsiai karvoja parašą, kurį jis jame išgraviravo:

PIRMASIS AUKSAS — RASTAS
1848 METAIS SAUSIO MĖNESĮ

KETURIOLIKTOJI DALIS

54

Kaip 1854 metų galas, taip ir 1855 metų pradžia Johannui Augustui Suteriui atneša naują triumfą.

Kovo 15 d. vyriausias Kalifornijos teisėjas Thompsonas skelbia savo nutarimą Suterio bylos reikalu.

Jis pripažįsta Suterio reikalavimą teisėtu, pripažįsta legalėmis ir teisėtomis Meksikos gubernatorių dovanas, pareikšdamas, kad visos šios didžiulės teritorijos, ant kurių išaugo tiek miestų ir kaimų, yra neginčijama, asmeniškai Johanno Suterio nuosavybė.

Šis sprendimas ir straiptiniai sudaro virš dviejų šimtų puslapių tomą.

55

Pirmąją žinią apie tą sprendimą į Ermitažą atneša Jean Marchais. Tuo metu Suteris skaitė brošiūrą apie šilkaverpes kirmėles.

Jis tuojau griebia savo redingotą ir pradeda rupestingai jį valyti šepetiu. Šis sprendimas, esmėje, nukreipiamas prieš Jungtines Valstybes, reikia veikti greitai ir stengtis gauti Vyriausiojo Federalinio Teismo patvirtinimą. Negalima gaišti nė vienos minutės. Kažin kokia vaikiška savimeilė stumia Suterį, jis nori nuvykti į Washingtoną anksčiau, negu oficialis kurjeris, kuris turi atvešti sprendimą. Jis asmeniškai nori pasirodyti teismui.

Koks teisingas žmogus šis Thompsonas, sako pats sau, vilkdamas gražiais išsiuvinėtais marškiniais. Viešpatie, aš niekadoms jumi neabejoju, pridėda jis, maudamas savo sunkius batus.

Aš jums dėkingas, aš dėkingas jums, taria jis visu balsu.

Dabar jis užsiegioja savo rankogalius, apsijuosia sunkų diržą su revolveriu. Pagaliau teisingumas švenčia.

Teisingumas!

Jis užsideda savo plačiaskliautę skrybėlę ir žiuri į veidrodį.

(Bus daugiau)

PIRŠ 75 METŲ TILŽEJE NEBUVO VOKIEČIŲ

Pernai Rytprusių vyriausybė susirupino suvokietinti lietuviškus kaimus, esančius Tilžėje, Ragainės, Gumbinės ir kitose apylinkėse. Mat, iki šiol vokiečiams lietuviški kaimai badė akis ir rodė, kad čia šių apylinkių gyventojai nuo amžių yra lietuviai, o vokiečiai atėjūnai. Reikia pasakyti, kad vokiečiai sistematingai varo vokietinimo darbą Rytprūsiose ir tikisi per keletą metų su naikinti viską, kas tik šiame krašte yra lietuviška.

Senukas suvalkietis Petras Vyšniauskas, kuriam dabar sukako 90 metų amžiaus, pasakoja gana įdomiai apie Tilžės, Ragainės ir Gumbinės vokiškumą prieš 75 metus. 1860 m., t. y. prieš antrąjį lenkmetį, daug lietuvių darbininkų eidavo pas Rytprusių ukininkus tarnauti. Suvalkijoje buvo dar baudžiavos laikai ir pragyvenimas, ypač toms šeimynoms, kurios turėjo daug žmonių, buvo sunkus, tačiau neįmanomas. Tuo laiku žmonės ėjo sunkią baudžiavą, o prasi-kaltusieji savo dvaro ponams bėgdavo į Prusus, kur rasdavo darbo. Toks likimas jaunystėje ištiko aną 90 metų senuką. Jis, susipykęs su savo dvaro (Alvito, Vilkaviškio apskr.) savininku, pėsčias iškeliaavo į Prusus. Siena buvo silpnai saugojama, tai jis, lengvai ją perėjęs, apsisistojė širvintų mieste-lyje, o paskui pėsčias nuėjo Tilžės link. Kaip pasakoja Vyšniauskas, jis nemokėjęs nė vieno žodžio vokiškai, bet jam ir nereikėjo mokėti, nes apie 100 kilometrų kelio per Rytprusus jis visur susikalbėjo lietuviškai ir jį niekas vokiškai neužkalbino. Jis į Tilžę atvyko apie 1862 metus, bet ten negavęs darbo, nuėjo į sodžius. Paršelių kaime jis pas vieną ukininką pastojęs bernauti ir ten išstarnavęs apie 8 metus.

Tuo laiku atėjo laikas stoti į rusų kariuomenę, bet Vyšniauskas negrįžo, tai budamas dezertyru, turėjo ant visados pasilikti Prusuose. Jo ukininkas, pas kurį tarnavo, buvo evangelikų-liuteronų tikybos ir kas šventadienis važiuodavo į Tilžę ir veždavo si storas lietuviškas maldaknyges, spausdintas didelėmis „litomis.“ Turgaus dienomis Vyšniauskas

Tilžėje nė vieno karto negirdėjo, kad kas būtų kalbėjęs vokiškai. Visi kalbėdavo tik lietuviškai, kai kur įterpdami vieną kitą vokišką pavadinimą.

Šeiminkas, budamas pamaldus žmogus, vieną kartą Vyšniauską nusivežė į „kirke.“ Jam atrodė labai keista, bet ten toje Tilžės „kirkeje“ visi žmonės chorų giedojo šventas lietuviškas giesmes. Po pamaldų kunigas pasakęs irgi lietuvišką pamokslą.

Iš tos apylinkės, kur jis tarnavo, daug jaunų vyrų tarnavo Prūsų kariuomenėje. Juos žmonės vadinavo žalnieriais. Pačiam Vyšniauskui teko daug kartų kalbėtis su tokiais žalnieriais, betgi jie irgi nemokėdavo vokiškai. Gumbinėje, Karaliaučiuje ir kituose miestuose buvo keli pulkai, net raitelių vienas pulkas turėjo lietuvišką pavadinimą. Žalnieriai, patarnavę keletą dienų Prūsų kariuomenėje, turėdavo prisiekti, o priesaika budavo daroma irgi lietuviškai.

Tilžės rinkose, ypač jomarkų ir turgų metu, apie Šv. Martyną, suvažiuodavo daug laukininkų, kurie pirkdavo lietuviškus kalendorius. Jų karabelininkai parduodavę tuktančius egzempliorių.

Apie 1875 m. vokiečiai pradėjo daugiau įsigalėti ir, anot Vyšniausko, policininkai Tilžės ir Ragainės gatvėse nelabai su laukininkais norėdavo kalbėti lietuviškai. Esą laukininkai tik ir kalbėdavo apie Bismarkį, kuris įvedęs griežtą tvarką ir nebejėgė jų reikalų, nors lietuvininkai miestų ir valsčių raštinėse turėdavo savo žmones, t. y. ten sėdėdavo dauguma lietuvininkų.

Kai rusų caras Nikolajus II paėmęs sostą 1896 m. paskeibė amnestiją, Vyšniauskas jau tuomet buvo sūbrendęs žmogus ir po metų grįžęs į Naujamiestį ir vertęsis siuvėju amatu, kurio Prusuose buvo gero-kai pramokęs. Dabar jis baigė savo dienas Kaune, prie evangelikų-liuteronų tikybos ir kas šventadienis važiuodavo į Tilžę ir veždavo si storas lietuviškas maldaknyges, spausdintas didelėmis „litomis.“ Turgaus dienomis Vyšniauskas

Putinelis.

RYTPRUSIUOSE LIETUVYBEI DAROMAS GALAS

Rytprusių kraštas nuo amžių buvo lietuviškas. Jame prieš 700 metų gyveno lietuvių tautos giminės prusai. Dabartinis Berlynas, Karaliaučius ir kiti stambūs vokiečių miestai stovi senovės lietuviškoje žemėje. Vokiečių protėviai kryžiuočiai ugnimi ir kardų pavergė prusus, juos iškaipo, išžudė ir pagrobė lietuvių giminės žemes. O dabar, klastodami istoriją, naciai sako, kad tai vokiškos žemės. Tai skaudus sąmoningas melas.

Rytprusių nacių spauda paskutinioju laiku liudama tulžį prieš lietuviškumą, ypatingai užkliuva už lietuviškų Rytų Prusijos vietų pavadinimų. Laikraščiai žveržiškai šaukdamai: „Išnaikinkime kas lietuviška.“ piktžodžiaudami tvirtina, kad lietuviai į Rytprusus atėję kaip bernai ir mergos, kuriems bernai ir kumčiai, ten įsikure, pralobę ir įsigijo ukius, o savo apgyventas vietas — kaimus pavadino lietuviškais vardais, kurie tik dėl vokiečių gėdumo

(?) lig šiol išlikę lietuviški.

— Bet atėjo vyriausias laikas, — šaukia Tilžės nacių laikraštis, — kuo greičiausiai išnaikinti viską, kas lietuviška, kad neliktų nė mažiausio pėdsako ir prisiminimo toms kaimams (vokiečiams) labai svetimoms tautos. Lietuviškumui tuojau turime padaryti galą.

Naciai ragina gyventojus daryti susirinkimus ir juose padaryti nutarimus, kad lietuviški vietovardžiai būtų pakeisti vokiškais. Nurodoma visa eilė keistų pavadinimų. Čia jų nekartosime. Tik priminsime tą vokišką melą, kurį dabar naciai vartoja, klastodami visą Rytų Prusijos istoriją. Ši vokiečių klasta gali įtikinti tik vokiečius. Diena į dieną Prūsų lietuvių gyvenimas vis eina sunkyn. Naikinama kiekviena lietuviška žymė. O tai labai priešinga net nacių viešiesiems pareiškimams.

Tsb.

Karo veteranai besveikaliai gauna nuo 12 iki 40 dol. mėnesinės pensijos Amerikoje.

KAIP LIETUVOS VALDŽIA PADALINTA Į ASTUONIAS MINISTERIJAS

Jau buvo minėta, kad Lietuvos vykdomoji valdžia dabar yra padalinta į 8 dalis ir paskirstyta į 8 ministerijas.

Zemės ukio ministerijai pavesta žemės reformos vykdymas, dvarų parceliacija, kaimų skirstymas į viensėdžius, žemės ukio melioracija, miškų ukis, gyvulininkystė, aukštoji žemės ukio mokykla — Dotnavos Akademija, visos kitos žemės ukio mokyklos, įvairių žemės ukio kursų organizavimas; jai priklauso visi apskričių ir rajonų agronomai. Be to, žemės ukio ministerijai darbe pagelbsti žemės ukio rumai, kurie per įvairius ratelius, speciales žemės ukio sąjungas ir t. t. kelia žemės ukio kultūrą ir visuose darbuose padeda ukininkams. Žodžiu, žemės ukio ministerijai rūpi tik Lietuvos ukininkų reikalai.

Finansų ministerija rūpinasi visais valstybės finansais. Ji rūpinasi Lietuvos prekyba su užsieniais. Jos žinioje yra valstybės išdas ir jį prižiūri valstybės biudžeto sudarymą ir jo vykdymą. Finansų ministerijos žinioje yra visi Lietuvos fabrikai, įvežimo ir išvežimo kontoros, bankai. Bendrai, kur tik kalbama apie pinigus, ten tuojau reikia susitikti su finansų ministerija.

Krašto apsaugos ministerijai pavesta visi Lietuvos gynimo reikalai. Ji vadovauja kariuomenei, tvarko mobilizaciją, apmoko kareivius, ruošia karininkus ir t. t., žodžiu, krašto apsaugos ministerijai rūpi atremti visus priešų puolimus, kurie kėsintųsi į valstybės neliečiamybę, kitaip saktant, jos žinioje karo reikalai.

Vidaus reikalų ministerijos žinioje yra valstybės policija, miestų, apskričių ir valsčių savivaldybės, apskričių viršininkai, visų įsakymų bei įstatymų vykdymas, visos draugijos, organizacijos, darbininkų ir darbo reikalai, policijos mokykla, Klaipėdos krašto gubernatura, vieškeliai ir kiti mažesni susisiekimo keliai. Lietuvos statyba ir t. t. Apskritai, vidaus reikalų ministerijai priklauso visos Lietuvos vidaus administracinis gyvenimas.

Susisiekimo ministerijai priklauso pientai, geležinkeliai, transportas, visų rusių susisiekimas. Ten, kur kalbama apie bet kurį pasinaudojimą valdžios susisiekimo priemonėmis, jau turima reikalo su susisiekimo ministerija. Be to, jai priklauso visi vandens keliai, Klaipėdos uostas, paštas, telegrafas, telefonas ir t. t.

Teisingumo ministerijos žinioje yra visi Lietuvos teismai, notarai, antstoliai, valstybės gynėjai, kalėjimai. Tik jai nepriklauso kariuomenės teismas, kuris yra krašto apsaugos ministerijos žinioje.

Švietimo ministerija rūpinasi Lietuvos gyventojų moky-mo ir kultūrinio gyvenimu. Jos žinioje yra Vytauto Didžiojo universitetas, visos kitos mokyklos, vakariniai suaugusių kursai, visi kitoki privatiniai kursai, senovės paminklų apsaugojimas, mokslo knygų nustatymas ir leidimas; jai priklauso visi universiteto profesoriai ir visų mokyklų mokytojai bei mokiniai. Jos žinioje yra teatras, valstybės konservatorija, meno ugdy-mas, valstybės radiofonas.

Užsienio reikalų ministerija rūpinasi Lietuvos santykiais su užsienio valstybėmis. Jos žinioje yra Lietuvos pasisuntin-

700 kilometrų klupščiomis

Du indusai iš Naujojo Deli pasiryžo nepaprastai keliu. Jie išvyko 700 kilometrų keliu iš Indijos sostinės į dievaitės Badrinad šventyklą klupščiomis. Šių nepaprastų maldininkų priešakyje eina vienas indų šventikas, kuris rūpinasi keliaujančių nakvyne. Pasiryželiams gresia mirtis, bet indusai visiškai to neboja.

bės ir konsulatui užsieniuose. Ji per konsulatą nemažai rūpinasi ir užsienio lietuvių reikalais.

Valstybės kontrolė prižiūri ir tikrina visus ministerijų darbus, ypač žiūri, kad nebutų pereinamas valstybės išdas.

Tolesnis Lietuvos valdymas jau eina per savivaldybes.

VASARINĖ EKSKURSIJA Į LIETUVĄ

CUNARD WHITE STAR LINIJOS PUKIUOJU LAIVU
BERENGARIA BIRŽELIO-JUNE 19 d.

Iš New Yorko tiesiog į Cherbourg, iš ten traukiniu į Klaipėdą

5 1/2 dienos kelionės jūra, paskui traukiniu ir jus pasieksite Lietuvą. Ekskursiją vadovaus p. Stepas Bergas Cunard White Star Linijos patyręs keliauninkas ir vadas, kuris pasirūpins kelių bagažais ir visokiais kitais kelionės reikalais, taip pat prižiūrės, kad keliaiviai kelionėje būtų visu kuo aprūpinti.

Proga keliauti su savo tautiečiais. Buvę pirmu turistų klasės kambariai dabar naudojami trečiai klasei.

Kitų informacijų kreipkitės pas vietinius agentus arba

CUNARD WHITE STAR Ltd.
25 Broadway, New York City

"GARSAS" BAKERY

A. Šrupkis, savininkas Tel. Evergreen 8-7027

PIRMOS RUSIŠKOS LIETUVIŠKA DUONA
64-66-68 So. 2nd Street Brooklyn, N. Y.

Kepa visokias Duonas ir Pyragaičius
VEŽA KRAUTUVEMS, SIUNČIA PASTU IR EKSPRESU

SUTVARKYKITE SAVO VANDENTIEKĮ IR ŠILUMĄ DABAR

Užmokėkit nauju valdžios Housing Planu smulkmenas ir formalumus atliksim mes

SALDUKAS IR PLATZ

(LAISNUOTI PLUMERIAI)

Pertaisymai ir pataisymai mus specialybė Darbas ir medžiaga garantuota Mes taip pat parduodam ir įrengiam OIL BURNERS — GAS RANGES — ŠALDYTUVUS

Kreipkitės: **SAVAGE & PLATZ**
994 MADISON STREET, BROOKLYN, N. Y.
Tel. GLenmore 5-8733

BROOKLYN LABOR LYCEUM

SALĖ IR PARKAS
Vedėjas J. H. HOFMANN.
947-959 Willoughby ave
BROOKLYN, N. Y.

Didelės ir mažos salės baliams, koncertams, vestuvėms ir susirinkimams. Parkas piknikams ir žaidimams.

Didelė moderniška scena—Moderniški įrengimai — Gražūs kambariai

Telefonas STagg 2-3842

